

Sygn. akt III AUa 788/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marek Borkiewicz (spr.)
Sędziowie:	SSA Ewa Cyran SSA Hanna Hańczewska-Pawłowska
Protokolant:	starszy inspektor sądowy Dorota Cieślik

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2012 r. w Poznaniu

sprawy z odwołania (...) **S.A. z siedzibą w P.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

przy udziale zainteresowanych: A. C., K. S.,

B. B., P. R., M. S. (1), M. W. (1),

Z. Z.

o przeniesienie odpowiedzialności z tytułu składek

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział

w P.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w Poznaniu

z dnia 13 lutego 2012 r. sygn. akt VIII U 481/09

1. oddała apelację;

2. zasądza od pozwanego na rzecz odwołującej spółki kwotę 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03.12.2008r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. działając na podstawie przepisów art. 51 § 1, art. 53 § 1, § 3 oraz § 4, art. 55, art. 56 § 1, art. 107 § 1 i § 2 pkt 2 i 4, art. 108 § 1, art. 112

ustawy z dnia 29.08.1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r., Nr 8, poz. 60 ze zm.) w związku z art. 23 ust. 1, art. 31 i art. 32 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2007r., Nr 1 l,poz. 74 ze zm.) stwierdził, iż (...)S.A. (NIP (...)) odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z płatnikiem, jako nabywca składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą w postaci aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości za powstałe do dnia nabycia zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych związane z działalnością gospodarczą prowadzoną przez stowarzyszenie (...) (NIP (...)). Odpowiedzialność (...)S.A. obejmuje następujące zaległości na:

-ubezpieczenia społeczne za okres od 12/2002r. do 05/2006r. w łącznej kwocie 371.976,77 zł,

-ubezpieczenie zdrowotne za okres od 12/2002r. do 05/2006r. w łącznej kwocie 1.597.731,88 zł,

-Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 12/2002r. do 05/2006r. w łącznej kwocie 30.889,61 zł.

Od powyższej decyzji z zachowaniem ustawowego trybu i terminu odwołała się reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika spółka (...) S.A., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, poprzez stwierdzenie braku odpowiedzialności (...)S.A. za zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych związanych z działalnością gospodarczą stowarzyszenia (...) lub ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w całości. W obu przypadkach pełnomocnik odwołującej spółki wniósł o zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na rzecz (...) S.A. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie i powołując argumenty przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 10.07.2009r., Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych: B. B., P. R., M. S. (1), M. W. (1) i Z. Z..

Na rozprawie w dniu 11.09.2009r. pełnomocnik odwołującej Spółki oświadczył, że cofa wniosek o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania.

Na rozprawie w dniu 26.02.2010r. Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych K. S. i A. C..

Postanowieniem z dnia 11.03.2010r., Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanych: A. K., W. K., A. P. (1), B. J., E. B., E. D., Z. D., M. K. (1), K. H., J. G., I. D., G. S., W. W., J. K. (1), S. M., A. S. (1), E. G., W. B., D. S., T. M., N. G., M. G. (1), K. G., A. S. (2), F. K., M. K. (2), A. M. (1), M. W. (2), R. M., E. M., M. G. (2), W. T., P. W., T. K., P. T., K. K. (1), P. C., D. W., J. K. (2), M. B., M. P. (1), M. S. (2), M. G. (3), D. I., J. N., J. P., M. F., E. S., M. P..

Na rozprawie w dniu 03.12.2010r., Sąd wezwał do udziału w sprawie w charakterze zainteresowanego T. S..

Zarządzeniem z dnia 10.06.2011r., Sąd dla zainteresowanych M. F., E. S., M. P. ostatnio zamieszkałych w P., ul. (...), których miejsca zamieszkania, ani pobytu nie jest znane, ustanowił kuratora procesowego w osobie M. P. (2), pracownika sekretariatu Wydziału VIII Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w Poznaniu.

Wyrokiem z dnia 13 lutego 2012r. Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

1. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że (...)SA (NIP (...)) nie odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z płatnikiem jako nabywca składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą w postaci aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości za powstałe do dnia nabycia zaległości z tytułu składek

na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych związane z działalnością gospodarczą prowadzoną przez stowarzyszenie (...) (NIP (...)) w łącznej kwocie 371,976,77 zł (słownie: trzysta siedemdziesiąt jeden tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt sześć złotych 77/100) z tytułu ubezpieczeń społecznych za okres od grudnia 2002r. do maja 2006r., z tytułu ubezpieczeń zdrowotnych w łącznej kwocie 1.597,731,88 zł (jeden milion pięćset dziewięćdziesiąt siedem tysięcy siedemset trzydzieści jeden złotych 88/100) za okres od grudnia 2002r. do maja 2006r., z tytułu Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie 30,889,61 zł (słownie: trzydzieści tysięcy osiemset osiemdziesiąt dziewięć złotych 61/100) za okres od grudnia 2002r. do maja 2006r;

2. zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w P., ul. (...) wynagrodzenie w kwocie 7200 zł (słownie: siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu XXII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 05.06.2002r. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W., (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P. i (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w P., zostały wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego - Rejestru Przedsiębiorców pod numerem KRS: (...).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu XXI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 08.12.2003r. stowarzyszenie (...) z siedzibą w P. zostało wpisane do Krajowego Rejestru Sądowego - Rejestru Stowarzyszeń, Innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji oraz Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej oraz Rejestru Przedsiębiorców pod numerem KRS: (...).

(...) Klub (...) siedzibą w P. w dniu 22.11.2001r. wniósł do Sądu Rejonowego w Poznaniu Wydział XV Spraw Upadłościowo-Układowych o otwarcie i przeprowadzenie postępowania układowego w stosunku do dłużnika w celu zawarcia układu z wierzycielami w trybie przepisów rozporządzenia Prezydenta RP z dnia 24.10.1934r. Prawo o postępowaniu układowym. (...) Klub (...) we wniosku wskazał, że jest płatnikiem VAT oraz posiada NIP (...).

Postanowieniem z dnia 18.12.2001r., sygn. akt Sąd Rejonowy w Poznaniu Wydział XV Spraw Upadłościowo-Układowych otworzył postępowanie układowe wobec dłużnika - stowarzyszenia (...) z siedzibą w P..

Postanowieniem z dnia 20.12.2002r. Sąd Rejonowy w Poznaniu, zatwierdził układ w postępowaniu układowym (...) Klubu (...).

W dniu 13.12.2006r. Zarząd (...) Klubu (...), złożył w Sądzie Rejonowym w Poznaniu wnioski o ogłoszenie upadłości, obejmującej likwidację majątku.

Postanowieniem z dnia 31.10.2007r. Sąd Rejonowy w Poznaniu uchylił układ zawarty między dłużnikiem (...) Klubem (...) z siedzibą w P., a jego wierzycielami, zatwierdzony postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 20.12.2002r..

Spółka (...) Sp. z o.o. zawarła z (...) w dniu 06.05.2006r. umowę dotyczącą sprzedaży wartości niematerialnych i prawnych za kwotę 3.500.000 zł netto plus VAT.

Przedmiotem umowy z (...) Sp. z o.o. były następujące wartości niematerialne i prawne: prawo do nazwy (...) Klub (...) P., prawo do znaku towarowego (...) P., prawo do znaku towarowego (...), prawo do znaku towarowego (...), prawo do znaku towarowego (...), prawo do znaku towarowego (...), prawo do wszelkich innych tradycyjnych emblematów, symboli i barw niebiesko-białych klubu (...), choćby były w trakcie rejestracji lub nie były zarejestrowane w ogóle w Urzędzie Patentowym RP, ale są powszechnie znane, kojarzone z klubem lub używane jako własność klubu, prawo do nieograniczonego w czasie posługiwania się przez kupującego i jego następców prawnych, zdobytymi przez sprzedawcę tytułami Mistrza Polski, zdobywcy Pucharu Polski, zdobywcy

Superpucharu Polski i innych trofeów klubu, prawo do gry w III lidze piłki nożnej mężczyzn i prawo do oficjalnej klubowej domeny internetowej (...)

Z kolei odwołująca Spółka (...) S.A. zawarła umowę z (...) Klubem (...) z dnia 19.06.2006r., dotyczącą zapłaty przez (...) kwoty 4.600.000 zł netto plus VAT (5.612.000 zł brutto) ekwiwalentu tytułem rekompensaty za rozwiązanie przez (...) kontraktów o profesjonalne uprawianie piłki nożnej z następującymi zawodnikami: B. B., A. C., P. R., M. S. (1), K. S., M. W. (1), Z. Z..

Ceną nabycia zawodników przez (...) S.A. od (...) była kwota 5.612.000 zł brutto.

Stowarzyszenie (...) zgodnie z uchwałą Zarządu (...) Związku Piłki Nożnej z dnia 08.09.2006r. nabyło wierzytelność od (...) Klubu (...) na łączną kwotę 141.578 zł. Jak wynika z Uchwały nr (...) (...) Związek Piłki Nożnej odstąpił od roszczenia kwoty 83.664,70 zł, zmniejszając o tę kwotę dług (...) Klubu (...). Po przejęciu długu przez (...) SSA, stowarzyszenie te wstąpiło w miejsce (...), a (...) nie dokonywał już żadnych wpłat. Zaległości te były spłacane sukcesywnie przez (...).

Umowa z dnia 19.06.2006r. miała na celu określenie wysokości i sposobu zapłaty odszkodowania na rzecz Stowarzyszenia (...) przez (...) S.A. za rozwiązanie kontraktów o profesjonalne uprawianie piłki nożnej z kilkoma najlepszymi zawodnikami Stowarzyszenia i nie była umową transferową.

W konsekwencji zawartej umowy zawodnicy, wymienieni w zaskarżonej decyzji, tj. B. B., A. C., P. R., M. S. (1), K. S., M. W. (1) i Z. Z. z dniem 30.06.2006r. uzyskali status zawodników wolnych (nie związanych kontraktem z żadnym klubem piłkarskim) i podpisując nowe kontrakty ważne od dnia 01.07.2006r. przeszli do (...)

Zawodnicy, którzy po rozwiązaniu kontraktu z (...) podpisali kontrakt z (...) S.A. to K. K. (2), B. B., A. C., K. S., M. G. (3), A. M. (2), M. S. (1), J. W., P. R., M. W. (1) i Z. Z.. Wśród zawodników (...), którzy rozwiązali z dniem 30.06.2006r. kontrakty i nie znaleźli się w kręgu zainteresowania sztabu szkoleniowego odwołującej Spółki lub nie skorzystali z propozycji podpisania nowego kontraktu z (...) S.A. byli A. M. (1), A. S. S., P. B., M. M. (3), B. T., D. T., Z. W., M. G. (2), T. I., P. Ś., P. B. i T. S.. W konsekwencji wyżej wskazani zawodnicy przeszli do nowych klubów na zasadach wolnego transferu.

Zainteresowani zawodnicy: B. B., A. C., P. R., M. S. (1), K. S., M. W. (1) i Z. Z., wskazani w umowie z dnia 19.06.2006r., zawartej pomiędzy odwołującą Spółką, a stowarzyszeniem (...), trafili do odwołującej jako zawodnicy wolni - byli posiadaczami własnych kart. Zawodnicy Stowarzyszenia (...) zostali pozyskani przez odwołującą Spółkę jako zawodnicy wolni na podstawie następujących porozumień:

-porozumienie z dnia 16.05.2006r. zawarte pomiędzy (...) oraz M. W. (1) wraz z załączoną notą księgową opłaty w (...) Związku Piłki Nożnej za potwierdzenie przynależności zawodnika do (...) S.A. w drodze transferu wolnego;

-porozumienie z dnia 19.05.2006r. zawarte pomiędzy (...) oraz Z. Z. wraz z załączoną notą księgową opłaty w (...) Związku Piłki Nożnej za potwierdzenie przynależności zawodnika do (...) S.A. w drodze transferu wolnego;

-porozumienia z dnia 16.05.2006r. zawarte pomiędzy (...) oraz K. S. wraz z załączoną notą księgową opłaty w (...) Związku Piłki Nożnej za potwierdzenie przynależności zawodnika do (...) S.A. w drodze transferu wolnego;

-porozumienia z dnia 30.05.2006r. zawarte pomiędzy (...) oraz B. B.;

-porozumienie z dnia 19.05.2006r. zawarte pomiędzy (...) oraz M. S. (1);

-porozumienia z dnia 16.05.2006r. zawarte pomiędzy (...) oraz A. C. wraz z załączoną notą księgową opłaty w (...) Związku Piłki Nożnej za potwierdzenie przynależności zawodnika do (...) S.A. w drodze transferu wolnego;

-porozumienie z dnia 19.05.2006r. zawarte pomiędzy (...) oraz P. R. wraz z załączoną notą księgową opłaty w (...) Związku Piłki Nożnej za potwierdzenie przynależności zawodnika do(...) S.A. w drodze transferu wolnego.

Z powyższych dokumentów jednoznacznie wynika, iż zawodnicy oraz Stowarzyszenie (...) z dniem 30.06.2006r. rozwiązyli kontrakty za porozumieniem stron, co umożliwiło przejście w/w zawodników do(...) S.A. w drodze transferu wolnego (bez umowy transferowej).

Odwołująca zapłaciła Stowarzyszeniu (...) odszkodowanie za rozwiązanie kontraktów z w/w zawodnikami. W konsekwencji zawodnicy złożyli wnioski o przyjęcie do zespołu odwołującej Spółki jako zawodnicy wolni.

Odwołująca Spółka nigdy nie otrzymała od (...) kart zawodniczych w/w sportowców.

Odwołująca Spółka otrzymała od (...) Związku Piłki Nożnej nowe legitymacje (karty) zawodnika w/w sportowców z chwilą ich potwierdzenia do zespołu odwołującej.

Odwołująca Spółka nie przejęła żadnych praw i obowiązków stowarzyszenia (...), wynikających z umów z w/w zawodnikami. B. B., P. R., M. S. (1), K. S., M. W. (1) i Z. Z. podpisali z odwołującą Spółką kontrakty o profesjonalne uprawianie piłki nożnej obowiązujące od dnia 01.07.2006r..

Odwołująca Spółka nie nabyła od Stowarzyszenia (...) żadnych składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą w postaci aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do rozstrzygnięcia, czy w wyniku zawartej w dniu 19.06.2006r. umowy pomiędzy odwołującą Spółką (...) S.A. w P., a Stowarzyszeniem (...) z siedzibą w P., doszło do nabycia przez odwołującą Spółkę składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą o wartości 5.612.000 zł w postaci praw do zawodników, a w konsekwencji, czy zaistniały przesłanki do stwierdzenia, że odwołująca Spółka (...) S.A. odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z płatnikiem jako nabywca składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą w postaci aktywów trwałych w rozumieniu przepisów o rachunkowości za powstałe do dnia nabycia zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych związane z działalnością gospodarczą prowadzoną przez stowarzyszenie (...).

Organ rentowy zarówno w zaskarżonej decyzji, jak i w odpowiedzi na odwołanie wskazywał, że na podstawie umowy zawartej w dniu 19.06.2006r. pomiędzy odwołującą Spółką (...) S.A. w P., a Stowarzyszeniem (...) w P. - odwołująca Spółka (...) S.A. nabyła aktywa trwałe, tj. wartości niematerialne w postaci praw do zawodników, związane z przedmiotem prowadzonej przez spółkę działalności. Organ rentowy wywiódł, iż klub płacąc określoną kwotę innemu klubowi za danego piłkarza, nabywa jego kartę zawodniczą i uzyskuje prawo do negocjowania z nim indywidualnego kontraktu, w rezultacie czego klub osiąga wystarczającą kontrolę nad kartą zawodnika.

Natomiast odwołujący w odwołaniu i w pismach procesowych wskazywał, że w wyniku umowy zawartej w dniu 19.06.2006r. - odwołująca Spółka (...) S.A. w P. nie nabyła żadnych wartości niematerialnych inkorporowanych w karcie zawodnika i nigdy nie weszła w posiadanie kart zawodniczych transferowanych zawodników wystawionych przez Stowarzyszenie (...) w P.. Odwołująca Spółka nie nabyła praw wynikających z kontraktów z zawodnikami (...), gdyż w efekcie zawarcia umowy pomiędzy klubami w czerwcu 2006r., kontrakty z zawodnikami zostały rozwiązane za porozumieniem stron, co umożliwiło ich dalszy transfer do (...) S.A. i innych klubów. Zdaniem odwołującej Spółki, przedmiotem umowy było zapłata ekwiwalentu (odszkodowania) za utracone przez (...) korzyści majątkowe spowodowane rozwiązaniem kontraktów o profesjonalne uprawianie piłki nożnej z zawodnikami: B. B., A. C., P. R., M. S. (1), K. S., M. W. (1) i Z. Z.. Odwołująca Spółka wskazywała, że okoliczność podnoszona przez organ rentowy, iż bilansie (...) S.A. w pozycji wartości niematerialne i prawne wpisano wartość transferu w/w zawodników nie potwierdza w żaden sposób nabycia zawodników w rozumieniu przeniesienia prawa majątkowego. Wbrew

twierdzeniom organu rentowego w tym punkcie bilansu ujęto koszt wytworzenia danego składnika aktywów, tj. koszt podpisania nowego kontraktu (źródła praw i obowiązków z którego Klub czerpie korzyści) z pozyskiwanym zawodnikiem, na który składają się opłaty związkowe, kwoty odstępnego (ekwiwalenty za przedterminowe rozwiązanie kontraktu przez klub odstępujący), prowizje menedżerskie i inne koszty tej operacji.

Zgodnie z treścią art. 31 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.) do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio m. in. art. 112 ustawy z dnia 29.08.1997r. - Ordynacja podatkowa.

Z kolei w myśl art. 32 powołanej ustawy systemowej do składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

W myśl przepisu art. 107 § 1 ustawy z dnia 29.08.1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. nr 8 poz. 50 ze zm.) w przypadkach i w zakresie przewidzianych w niniejszym rozdziale (Rozdział 15 - „Odpowiedzialność podatkowa osób trzecich”) za zaległości podatkowe podatnika odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem również osoby trzecie.

Zgodnie z przepisem art. 107 § 1a Ordynacji, osoby trzecie odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z następcą prawnym podatnika za przejęte przez niego zaległości podatkowe.

W myśl art. 107 § 2 pkt 2 i 4 Ordynacji, jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, osoby trzecie odpowiadają również za odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych i koszty postępowania egzekucyjnego.

Zgodnie z art. 108 § 4 Ordynacji podatkowej, egzekucja zobowiązania wynikającego z decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej może być wszczęta dopiero wówczas, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się całości lub w części bezskuteczna.

W myśl art. 112 § 1 Ordynacji podatkowej, nabywca:

1) przedsiębiorstwa,

2) zorganizowanej części przedsiębiorstwa,

3) składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą wymienionych w 2, jeżeli ich wartość jednostkowa w dniu zbycia wynosi co najmniej 16.700 zł,

- odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za powstałe do dnia nabycia zaległości podatkowe związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.

W myśl art. 112 § 2 Ordynacji, składniki majątku związane z prowadzoną działalnością gospodarczą stanowią aktywa trwałe w rozumieniu przepisów o rachunkowości, z wyłączeniem należności długoterminowych, udzielonych pożyczek i długoterminowych rozliczeń międzyokresowych.

Na podstawie art. 112 § 3 Ordynacji, zakres odpowiedzialności nabywcy jest ograniczony do wartości nabytego przedsiębiorstwa, jego zorganizowanej części lub składników majątku.

Do zaistnienia odpowiedzialności nabywcy składnika majątku płatnika składek związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą, którego wartość jednostkowa w dniu zbycia wynosi co najmniej 16.700 zł, dochodzi jako konsekwencja czynności prawnych, w wyniku których ma miejsce przeniesienie własności tego majątku. Wchodzą

tu w grę takie umowy jak: kupno - sprzedaż, zamiana, darowizna, przejęcie majątku przez bank za długi, wniesienie aportu (wyrok NSA z dnia 17.05.1995r., SA/Ka 626/94, POP 1997, nr 4, poz. 113).

W odniesieniu do działalności prowadzonej przez polskie kluby sportowe zastosowanie znajduje również ustawa z dnia 29.07.2005r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. Nr 155, poz. 1298 ze zm.). Zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy, sport kwalifikowany jest aktywnością człowieka związaną z uczestnictwem we współzawodnictwie sportowym, organizowanym lub prowadzonym w określonej dyscyplinie sportu przez polski związek sportowy lub podmioty działające z jego upoważnienia. W myśl art. 1 ust. 2 ustawy o sporcie kwalifikowanym, uprawianie sportu kwalifikowanego odbywa się zgodnie z przepisami ustawy, postanowieniami statutów i regulaminów związków sportowych, polskich związków sportowych oraz międzynarodowych organizacji sportowych. Na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 7 ustawy o sporcie kwalifikowanym, do zadań polskiego związku sportowego należy w szczególności określanie warunków i trybu zmiany przynależności zawodnika do klubu sportowego w danej dyscyplinie sportu.

W zakresie nabywania przez polskie kluby piłkarskie zawodników znajdzie zatem zastosowanie Uchwała Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej z dnia 29.06.1992r. w sprawie statusu polskich piłkarzy oraz zmian przynależności klubowej.

Zgodnie z § 34 uchwały transfer zawodnika piłki nożnej (zmiana przynależności klubowej) może mieć charakter: definitywny lub czasowy.

Zgodnie z § 34 ust. 3 Uchwały PZPN z dnia 29.06.1992r. w sprawie statusu polskich piłkarzy oraz zmian przynależności klubowej, klubowi odstępującemu przysługuje ekwiwalent za wyszkolenie i rozwój zawodnika: 1) który nie ukończył 23 roku życia, bez względu na jego status, 2) który zmienia barwy klubowe w trakcie obowiązywania umowy z klubem odstępującym.

Zgodnie z treścią art. 155 Kodeksu cywilnego w zw. z treścią art. 555 Kodeksu cywilnego przeniesienie własności praw następuje w drodze zawarcia pomiędzy stronami umowy zobowiązująco - rozporządzającej - umowy sprzedaży praw. Przesłanką do wydania decyzji o odpowiedzialności osoby trzeciej za zaległości płatnika składek związane z prowadzoną działalnością gospodarczą jest czynność prawna przeniesienia na osobę trzecią (nabywcę) własności majątku (elementów aktywów trwałych) płatnika składek o wartości przekraczającej 16.700 złotych. W przypadku dokonania czynności prawnej polegającej na sprzedaży praw płatnika składek o wartości przekraczającej 16.700 zł może znaleźć zastosowanie art. 112 Ordynacji podatkowej.

Do zadań Polskiego Związku Piłki Nożnej w świetle art. 12 ust 1 pkt. 7 ustawy z dnia 29.07.2005r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. 2005r., Nr 155, poz. 1298 ze zm.) należy określanie warunków i trybu zmiany przynależności zawodnika do klubu sportowego w danej dyscyplinie sportu.

Sprawy związane z transferami i statutem zawodników profesjonalnych uprawiających piłkę nożną Zarząd PZPN uregulował w dwóch uchwałach: uchwale z dnia 29.06.1992r. w sprawie statusu polskich piłkarzy oraz zmian przynależności klubowej oraz uchwale nr 11/12 z dnia 19.05.2002r. Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej Zasad regulujące stosunki pomiędzy klubem sportowym a zawodnikiem profesjonalnym. Powyższe Uchwały PZPN wydał w oparciu o przepisy międzynarodowe wiążące wszystkich członków Federation Internationale de Football Association (FIFA) w tym PZPN. Podstawową regulacją prawną dotyczącą transferu zawodników uprawiających piłkę nożną jest zatem Regulamin FIFA w Sprawie Statusu Transferu Zawodników.

Zgodnie z art. 1 punkt 2 i 3 Regulaminu FIFA transfer zawodników między klubami należącymi do tego samego Związku podlega szczegółowym regulacjom wydanym przez zainteresowany Związek zgodnie z Regulaminem i wymagającym zatwierdzenia przez FIFA. Postanowienia art. 2-8, 10, 11 i 18 Regulaminu FIFA mają charakter wiążący na poziomie krajowym i wymagają włączenia, bez zmian, do regulacji wydawanych przez Związek. Wśród regulacji, które FIFA nakazuje związkom krajowym implementować w całości znajduje się art. 5 Regulaminu FIFA, w myśl którego zawodnik musi zostać zarejestrowany w Związku do gry w klubie w charakterze Zawodowca lub Amatora zgodnie z postanowieniami Regulaminu FIFA. Jedynie zarejestrowani zawodnicy są uprawnieni do uczestnictwa

w Zorganizowanych rozgrywkach piłkarskich. Aktem rejestracji zawodnik wyraża zgodę na przestrzeganie Statutu i regulaminów FIFA, konfederacji oraz Związków. Poprzez fakt rejestracji, zawodnik zostaje zrzeszony z danym związkiem. Zasady rejestracji zawodników w poszczególnych państwach FIFA pozostawia wewnętrznym regulacjom krajowych związków piłkarskich. FIFA wymaga jedynie, by w przypadku transferów międzynarodowych (pomiędzy klubami z różnych federacji krajowych), warunkiem transferu było otrzymanie przez klub pozyskujący zawodnika Międzynarodowy Certyfikat Transferowy (ITC) wydawany przez związek klubu odstępującego (z którego zawodnik odchodzi), stwierdzający okoliczność, iż dany zawodnik nie posiada ważnego kontraktu z klubem odstępującym i potwierdzający fakt wyrejestrowania go ze związku piłkarskiego, którego członkiem jest klub odstępujący.

Powyższe zasady zostały implementowane przez Zarząd PZPN w treści uchwał nr 111/39 z dnia 14.07.2006r. oraz nr 11/12 z dnia 19.05.2002r..

Zgodnie z treścią art. 8 Uchwały nr 11/12 z dnia 19.05.2002r. Zarządu PZPN Zasad regulujących stosunki pomiędzy klubem sportowym, a zawodnikiem profesjonalnym, zawodnik może zawrzeć kontrakt z klubem, jeżeli jego kontrakt piłkarski z aktualnym klubem już wygasł lub wygaśnie w ciągu 6 (sześciu) miesięcy, lub jego kontrakt z obecnym klubem został rozwiązany na podstawie zgodnego oświadczenia stron stwierdzonego na piśmie.

Karta zawodnika nie jest dowodem własności zawodnika (osoby fizycznej), ani żadnym innym nośnikiem jakichkolwiek praw. Karta zawodnika jest legitymacją która musi być okazana sędziemu zawodów na każde jego żądanie i może być wykorzystywana wyłącznie dla celów dowodowych oraz przy dokonywaniu w związku piłki nożnej, PZPN lub przed organem prowadzącym i zarządzającym rozgrywkami ligi zawodowej czynności potwierdzania i uprawniania zawodnika w razie jego transferu definitywnego lub czasowego. Jakiegokolwiek porozumienia i umowy pomiędzy klubem oraz sponsorującą go osobą fizyczną lub prawną, nie mogą utrudniać realizacji stosunku członkostwa i pochodnych do niego stosunków pracowniczych albo cywilnoprawnych zawodnika w klubie piłkarskim. Kluby piłkarskie nie mogą zobowiązywać się wobec jakichkolwiek osób trzecich, albo zawierać z nimi umów w przedmiocie transferów definitywnych lub czasowych. Każda czynność prawna lub faktyczna naruszająca wskazane postanowienia stanowi naruszenie dyscypliny związkowej.

Zgodnie z § 30 ust 3 Uchwały nr 111/39 z dnia 14.07.2006r. przynależność klubowa oznacza potwierdzenia (zarejestrowanie) zawodnika w klubie przez właściwy związek piłki nożnej. Natomiast transfer został określony w § 34 teźże uchwały jako zmiana przynależności klubowej, a więc transfer to czynność administracyjna polegająca na wyrejestrowaniu zawodnika z jednego klubu (odstępującego) i zarejestrowaniu go w drugim klubie (pozyskującym). Transfer następuje z chwilą potwierdzenia zawodnika do nowego klubu przez właściwy związek piłki nożnej poprzez potwierdzenia nowej przynależności klubowej.

Wszelkie płatności dokonywane pomiędzy klubami na podstawie umowy pomiędzy klubami odstępującym i pozyskującym mają charakter odszkodowania, o którym mowa w art. 746 § 2 kodeksu cywilnego. Zobowiązaniem do zapłacenia odszkodowania jest Zawodnik solidarnie z Klubem pozyskującym.

Wartość kontraktu oraz inkorporowanych w nim praw (usług świadczonych przez zawodnika na rzecz klubu) stanowi majątek związany z prowadzoną przez klub działalnością gospodarczą wpisywany jako element aktywa trwałego. Jest to umowa nienazwana, do której stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zlecenia stąd właśnie w przypadku umów transferowych zastosowanie znajduje art. 746 § 2 kodeksu cywilnego. Klub pozyskujący dokonuje zapłaty odszkodowania na rzecz klubu odstępującego w związku z uszczupleniem majątku klubu odstępującego, jaki pojawia się w sytuacji rozwiązania kontraktu z zawodnikiem.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem organu rentowego, że w niniejszej sprawie można opierać się na przepisach ustawy o podatku od towarów i usług. Ustawa ta reguluje zupełnie inny obszar prawa i obowiązków podatnika, a nie odpowiedzialności osób trzecich za długi dłużnika organu rentowego. Podstawą opodatkowania transferu zawodnika podatkiem od towarów i usług jest fakt, że transfer to czynność związana ze świadczeniem przez klub sportowy usług sportu profesjonalnego, a nie nabywanie praw do towaru takiego jak piłki czy inny sprzęt sportowy. Podobnie traktuje

się wypłatę odszkodowań innych niż ekwiwalent za rozwiązanie kontraktu, które są opodatkowane podatkiem od towarów i usług.

Karta zawodnicza potwierdza fakt zawarcia umowy cywilnoprawnej (kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej) pomiędzy klubem sportowym a zawodnikiem. Dopiero po podpisaniu kontraktu pomiędzy klubem i zawodnikiem, strony umowy wypełniają nową kartę zawodnika i przedkładają ją odpowiedniemu związkowi piłki nożnej (w niniejszym przypadku (...) Związek Piłki Nożnej). Związek rejestrujący zawodnika do klubu na podstawie okazanej karty rejestruje nową przynależność klubową zawodnika bez konieczności okazywania kontraktu objętego najczęściej klauzulą poufności. Po zarejestrowaniu zawodnika, karta zawodnicza służy klubowi jako znak legitymacyjny okazywany sędziemu zawodów, wykazując, iż pomiędzy zawodnikiem a klubem istnieje węzeł obligacyjny uprawniający zawodnika do reprezentowania barw klubu posiadającego ten znak. Zawodnik, który znajdzie nowego pracodawcę, ustali warunki rozwiązania kontraktu w umowie transferowej (kwota odstępnego płatna przez zawodnika lub nowy klub - pozyskujący), a następnie za porozumieniem stron rozwiąże kontrakt z jego dotychczasowym klubem (klub odstępujący), może zmienić przynależność klubową dopiero z chwilą wyrejestrowania go z właściwego związku piłki nożnej. W tym celu klub odstępujący oświadcza, że rozwiązał z zawodnikiem kontrakt, co czyni wypełniając odcinek zwolnienia na odwrocie karty zawodnika. Tak wypełnioną kartę przesyła do właściwego związku piłki nożnej, celem dokonania czynności administracyjnej wyrejestrowania zawodnika. Po wyrejestrowaniu zawodnika karta zawodnika nie trafia do Klubu pozyskującego, lecz ulega zniszczeniu lub archiwizacji w klubie odstępującym (na wypadek kontroli PZPN czy dany zawodnik był uprawniony do uczestnictwa w rozgrywkach). W tym momencie zawodnik jest zawodnikiem wolnym i może podpisać nowy kontrakt z klubem pozyskującym oraz wypełnić nową kartę zawodnika, celem zarejestrowania go w klubie pozyskującym. (...)S.A. nie jest właścicielem zawodników, gdyż osoby fizyczne nie mogą być przedmiotem własności. Odwołująca Spółka jest związana z zawodnikami kontraktami o profesjonalne uprawianie piłki nożnej na mocy których zobowiązana jest do zapłaty zawodnikom wynagrodzenia i w zamian może żądać od zawodnika, by ten przez ustalony w kontrakcie czas świadczył na rzecz klubu usługi sportowca. Jeżeli zawodnik chce zwolnić się z obowiązku świadczenia usług na rzecz(...) S.A., nie musi „kupować” swojej karty, lecz wystarczy, by zapłacił osobiście lub przy pomocy innego klubu pozyskującego, satysfakcjonującą klub (...) kwotę odszkodowania za utracone korzyści wynikające z rezygnacji z usług tego zawodnika.

Sąd nie podziela stanowiska pozwanego organu rentowego, że karta zawodnika inkorporuje prawa majątkowe i niemajątkowe, które mogą być przedmiotem obrotu. Przeczy temu treść § 33 uchwały nr 111/39 z dnia 14.07.2006r. Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej.

W myśl powyższego przepisu potwierdzona przez związek piłki nożnej karta zawodnika zwracana jest do klubu i jest legitymacją, która musi być okazana sędziemu zawodów na każde jego żądanie. Karta zawodnika oraz odcinek zwolnienia z klubu mogą być wykorzystywane wyłącznie dla celów dowodowych na żądanie sędziego zawodów oraz przy dokonywaniu w związku piłki nożnej, PZPN lub przed organem prowadzącym i zarządzającym rozgrywkami ligi zawodowej czynności potwierdzania i uprawiania zawodnika w razie jego transferu definitywnego lub czasowego.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem organu rentowego, że nabycie karty zawodnika jest klasyfikowane jako wartość niematerialna i prawna. W tym miejscu należy podkreślić, że wszelkie prawa i obowiązki pomiędzy klubem i zawodnikiem określają przepisy związkowe oraz deklaracja gry amatora, albo umowa kontrakt o profesjonalne uprawianie piłki nożnej. Karta zawodnika jest tylko legitymacją stwierdzającą istnienie takiego stosunku zobowiązaniowego. Karta zawodnika nie jest dokumentem o charakterze papieru wartościowego. Karta zawodnika podobnie jak inne znaki legitymacyjne (np. legitymacja studencka) nie posiada żadnej wartości gospodarczej. W przypadku zawierania umów transferowych pomiędzy klubami, przedmiotem umowy jest przedterminowe rozwiązanie umowy pomiędzy zawodnikiem i klubem odstępującym oraz określenie wartości kwoty odstępnego, czyli wartości praw wynikających z kontraktu o profesjonalne uprawianie piłki nożnej, z których rezygnuje klub odstępujący w zamian za ekwiwalent pieniężny. Na mocy umowy transferowej strony umowy nie przenoszą żadnych praw. Wartości niematerialne i prawne związane z pozyskaniem zawodnika ujmowane w księgach rachunkowych klubów piłkarskich wynikają z wartości praw wynikających z nowego kontraktu, zawartego

między klubem pozyskującym i zawodnikiem. Wartość finansowa wytworzenia tych praw ujmowana w księgach stanowi sumę kosztów poniesionych przez klub pozyskujący w związku z zawarciem umowy z zawodnikiem, w szczególności koszty ekwiwalentów zapłaconych klubowi odstępującemu, koszty prowizji menedżerskich, kosztów podróży i zakwaterowania osób pracujących dla klubu pozyskującego.

Organ rentowy w piśmie z dnia 10.03.2010r. podniósł, że w czasie zawierania kontraktów pomiędzy odwołującą Spółką, a zawodnikami Z. Z. i B. B., zawodnicy powyżsi nie byli zawodnikami wolnymi. Podstawą tego twierdzenia jest okoliczność, iż w dniu podpisania umowy pomiędzy odwołującą Spółką i zawodnikami, nadal obowiązywała umowa zawodnika z (...) i na tej podstawie organ rentowy wywiódł, że umowa z dnia 19.06.2006r. była umową transferową.

Odnosząc się do powyższego stanowiska, Sąd wskazuje, że zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 uchwały nr 11/12 z dnia 19.05.2002r. Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej „Zasady regulujące stosunki pomiędzy klubem sportowym, a zawodnikiem profesjonalnym, zawodnik może zawrzeć kontrakt z nowym klubem jeżeli, jego kontrakt piłkarski z aktualnym klubem już wygasł lub wygaśnie w ciągu 6 (sześciu) miesięcy lub jego kontrakt z obecnym klubem został rozwiązany na podstawie zgodnego oświadczenia stron stwierdzonego na piśmie. Dozwolone jest zawieranie kontraktów z nowym klubem nawet w okresie obowiązywania dotychczasowego kontraktu, pod warunkiem, że okresy obowiązywania starego i nowego kontraktu nie pokrywają się. Umowy z zawodnikami były zawierane przez odwołującą Spółkę w czerwcu 2006r., ale wchodziły w życie dopiero z dniem 01.07.2006r.. Tymczasem zgodnie z porozumieniem zawartym pomiędzy zawodnikami i (...), kontrakty wygasły na mocy porozumienia stron z dniem 30.06.2006r.. Odwołująca Spółka zgodnie z obowiązującymi przepisami związała się nowymi kontraktami z zawodnikami o statusie wolnego zawodnika, tj. zawodnika, który na mocy porozumienia z poprzednim klubem rozwiązał kontrakt. Następnie należy mieć na względzie, że porozumienia pomiędzy zawodnikami, a (...) na mocy których rozwiązywano z zawodnikami kontrakty, zostały podpisane przed zawarciem umowy przyrzeczonej z dnia 19.06.2006r., zawartej pomiędzy (...), a odwołującą Spółką. Umowy zawodników z odwołującą Spółką również zostały podpisane w maju 2006r. (B. B. podpisał nowy kontrakt w dniu 30.05.2006r., a Z. Z. podpisał swój kontrakt w dniu 19.05.2006r.). Podpisanie nowych kontraktów odbywało się na podstawie pisemnego oświadczenia piłkarza, że jest zawodnikiem wolnym i może podpisać kontrakt ważny z dniem 01.07.2006r..

Ponadto umowę przyrzeczoną pomiędzy (...) i odwołującą Spółką podpisano 19.06.2006r., gdyż dopiero w tym czasie (...) udało ustalić się wysokość szkody, jaką poniosło stowarzyszenie w związku z rozwiązaniem kontraktów z zawodnikami. Powyższe potwierdza § 2 umowy przyrzeczonej, z którego wynika, że przedmiotem umowy jest zapłata ekwiwalentu tytułem rekompensaty za rozwiązanie przez (...) kontraktów o profesjonalne uprawianie piłki nożnej z wymienionymi w umowie zawodnikami. W umowie nie przewidziano zapłaty za przeniesienie jakichkolwiek praw, czy wydanie znaków legitymacyjnych w postaci legitymacji zawodników. W czasie podpisania umowy przyrzeczonej wiele kontraktów z zawodnikami było już podpisanych, a z pozostałymi toczyły się negocjacje co do warunków nowych kontraktów. (...) dokonał przerejestrowania zawodników z jednego klubu do drugiego przed datą zawarcia umowy przyrzeczonej, na podstawie zwolnienia udzielonego przez (...) oraz przedstawienia nowych kontraktów przez (...) S.A. Potwierdza to, że umowa ta nie miała charakteru umowy transferowej, a zmiana przynależności zawodników następowała na zasadzie zmiany przynależności klubowej przez wolnego zawodnika. Ponadto nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu rentowego, że w notach księgowych wystawionych przez (...) widnieje wpis opłata tytułem transferu, bowiem organ rentowy pominął całą treść tytułu opłaty w tym dalszą adnotację, iż opłata jest pobierana za transfer zawodnika po kontrakcie (zawodnika wolnego). Słowo „transfer” jest użyte w tym przypadku w związku ze skrótem myślowym „transfer wolny”, używanym powszechnie w piłce nożnej, gdzie w praktyce wyróżnia się transfery w rozumieniu definicji podanej w przepisach PZPN (transfer właściwy) oraz transfery wolne w rozumieniu zmiany przynależności klubowej wolnego zawodnika (bez kontraktu).

W niniejszej sprawie nie zostały spełnione podstawowe przesłanki ustawowe, aby móc w ogóle mówić o odpowiedzialności odwołującej Spółki za zaległości (...), bowiem nie doszło do przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku. Nie można przenieść własności człowieka (zawodnika). Podobnie, nawet przeniesienie posiadania tzw. karty zawodnika, która jest tylko legitymacją potwierdzającą przynależność klubową i związkową nie może spowodować żadnych zmian we własności majątku. Zawodnicy, którzy uprzednio występowali w (...), a następnie rozpoczęli grę w

(...) S.A., rozpoczęli grę na podstawie nowych umów o profesjonalne uprawianie piłki nożnej. Umowy te zawierane były przez tzw. wolnych zawodników. Prawa z tych umów musiały zostać uwzględnione w dokumentach finansowych odwołującej Spółki, ale nie zostały one nabyte od (...). Prawa te powstały w wyniku zawarcia całkowicie nowych umów z tzw. wolnymi zawodnikami, a więc w tym sensie było to nabycie pierwotne praw z umów z zawodnikami.

Do zaistnienia odpowiedzialności nabywcy majątku, o której mowa była w przepisie art. 112 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej, dochodzi wówczas, gdy ma miejsce przeniesienie własności tego majątku. Do powstania tej odpowiedzialności dojść może zatem tylko wówczas, gdy zaistnieją dwie przesłanki: istnieje jakiś przedmiot majątkowy i dochodzi do przeniesienia jego własności.

Wbrew twierdzeniom organu rentowego nie można bez zgody danego zawodnika przenieść go do innego klubu i zmusić do gry w nowym klubie. Na grę w nowym klubie zawodnik musi wyrazić zgodę, albowiem nie jest on przedmiotem obrotu, a podmiotem stosunków prawnych. Jest to fakt oczywisty, potwierdzany konsekwentnie przez świadków składających zeznania w niniejszej sprawie. Człowiek (w tym przypadku zawodnik uprawiający profesjonalnie piłkę nożną) w żadnym wypadku nie może być uznany za przedmiot własności. Nie może zatem być składnikiem majątku, nie można też przenieść jego własności. Stałoby to w rażącej sprzeczności z powszechnie przyjętymi w Polsce i na forum międzynarodowym elementarnymi zasadami ochrony praw człowieka.

Wyniki postępowania dowodowego przed Sądem doprowadziły do odmiennych ustaleń jak te, których dokonał organ rentowy, dlatego też Sąd mając na względzie zebrany w sprawie materiał dowodowy, na podstawie cytowanych przepisów prawa materialnego i art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c. w punkcie 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję. W tym miejscu wskazać należy, że niniejsze postępowanie nie jest sprawą dotyczącą świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego, brak było więc podstaw do orzeczenia o kosztach zastępstwa procesowego w oparciu o § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.). Stwierdzić należy, że niniejsza sprawa dotyczyła obciążenia odwołującej spółki na rzecz ZUS kwotą powyżej 200.000 zł. Mając więc na uwadze wynik sprawy oraz wnioski pełnomocnika odwołującej spółki o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, Sąd w oparciu o art. 98 k.p.c. w związku z § 6 pkt 7 powołanego rozporządzenia w punkcie 2 wyroku zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. na rzecz (...) SA siedzibą w P., ul. (...) wynagrodzenie w kwocie 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Apelację od wyroku, wniósł organ rentowy, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę wydania zaskarżonego wyroku polegający na przyjęciu przez Sąd Okręgowy, że

- umowa zawarta w dniu 19 czerwca 2006r. pomiędzy Stowarzyszeniem (...) a (...) Klubem (...) S.A. nie miała charakteru umowy transferowej,

- w dacie zawarcia wymienionej umowy zainteresowani B. B., P. R., M. S. (1), M. W. (1), Z. Z., K. S. oraz A. C. posiadali status zawodników wolnych,

2. naruszenie reguły swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że:

- treścią przedmiotowej umowy było uiszczenie przez (...)S.A. na rzecz (...) ekwiwalentu za rozwiązanie kontraktów o profesjonalne uprawianie piłki nożnej przez wymienionych zainteresowanych, co w konsekwencji oznacza, że odwołująca spółka na skutek umowy nie przejęła żadnych praw i obowiązków wynikających z kontraktów zawartych przez (...) z tymi piłkarzami,

- karta zawodnika nie jest dokumentem i nie stanowi nośnika jakichkolwiek praw majątkowych lub niemajątkowych,

3. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 112 § 2 Ordynacji podatkowej (będące konsekwencją naruszeń wskazanych w punktach 1 i 2) poprzez uznanie, że nie zaistniały przesłanki do stwierdzenia odpowiedzialności odwołującej spółki, o której mowa w zaskarżonej decyzji

Apelujący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku w całości i oddalenia odwołania, ewentualnie – uchylecia wyroku w całości i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację pełnomocnik odwołującej wniósł o:

- oddalenie w całości apelacji wniesionej przez organ rentowy od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu, Wydziału VIII Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 lutego 2012r. w sprawie o sygn. akt VII U 481/09 i utrzymanie wyroku w całości w mocy,

- zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest bezzasadna.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył stwierdzenia czy (...) S.A. jest nabywcą - w rozumieniu art. 112 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012r. poz. 749 z późn. zm.) – składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą Stowarzyszenia (...) a stanowiącego aktywa trwale w rozumieniu przepisów o rachunkowości. W konsekwencji - czy (...) S.A. ponosi odpowiedzialność za powstałe do dnia nabycia tych składników zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych związane z działalnością gospodarczą prowadzona przez Stowarzyszenie.

Apelacja organu rentowego nie mogła być uwzględniona, albowiem Sąd Okręgowy uczynił przedmiotem dowodu fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.), nie ograniczył stron w możliwości składania wniosków dowodowych, a dla wyjaśnienia istoty sprawy przeprowadził postępowanie dowodowe uwzględniając wszystkie powołane dowody. Na tej podstawie Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne, które tutejszy Sąd w pełni podziela i przyjmuje za własne bez potrzeby ponownego szczegółowego ich przytaczania. W świetle powyższego zarzuty apelacji odwołującego nie mogły prowadzić do zmiany bądź uchylecia zaskarżonego wyroku.

Zgodnie z art. 112 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji i orzekania przez Sąd I instancji nabywca:

1) przedsiębiorstwa,

2) zorganizowanej części przedsiębiorstwa,

3) składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą wymienionych w § 2, jeżeli ich wartość jednostkowa w dniu zbycia wynosi co najmniej 16.700 zł

- odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za powstałe do dnia nabycia zaległości podatkowe związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.

W myśl § 2 tego przepisu składniki majątku związane z prowadzoną działalnością gospodarczą stanowią aktywa trwale w rozumieniu przepisów o rachunkowości, z wyłączeniem należności długoterminowych, udzielonych pożyczek i długoterminowych rozliczeń międzyokresowych.

Zakres odpowiedzialności nabywcy jest ograniczony do wartości nabytego przedsiębiorstwa, jego zorganizowanej części lub składników majątku (art. 112 § 3 ustawy).

Stosownie do art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r., nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio m.in. art. 112 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. a art. 32 ustawy do składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika oraz stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Dla zastosowania kluczewego dla rozstrzygnięcia sprawy art. 112 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa, koniecznym jest ustalenie czy w sprawie doszło do przeniesienia części majątku między Stowarzyszeniem (...) a spółką (...) S.A., innymi słowy czy (...) S.A. był podmiotem nabywającym składniki majątku Stowarzyszenia (...) związanego z prowadzoną przez Stowarzyszenie działalnością gospodarczą.

Rację ma apelujący twierdząc, że odpowiedzialność o jakiej mowa w art. 112 §1 ustawy – Ordynacja podatkowa ustawodawca każe rozumieć szeroko. Błędnie natomiast interpretuje ją organ rentowy. Faktycznie, nie tylko czynności (umowy) o charakterze odpłatnym przenoszą odpowiedzialność za powstałe zaległości podatkowe podatnika – „zbywcy” przedsiębiorstwa lub jego składników na ich nabywcę; także czynności pod tytułem darmym. Podobnie jest traktowane wniesienie majątku przez zbywcę do spółki zoo (traktowaną jako nabywcę). Nabywcą majątku w rozumieniu art. 112 ustawy – Ordynacja podatkowa będzie każdy podmiot, który na skutek umowy zobowiązującej do przeniesienia własności nabył własność rzeczy lub innych praw majątkowych podatnika (por. wyrok NSA z dnia 9 sierpnia 1995 r., sygn. III SA 37/95, publ. POP 1996, nr 3, poz. 80).

Tymczasem z akt niniejszej sprawy wynika, w dniu 6 maja 2006r. została zawarta umowa sprzedaży wartości niematerialnych i materialnych będących własnością Stowarzyszenia (...) pomiędzy tym stowarzyszeniem a spółką (...) Sp. z o.o. na kwotę 3.500.000 zł netto.

Przedmiotem tej umowy było: prawo nazwy (...) Klub (...), prawo do znaku towarowego (...) P., prawo do znaku towarowego (...) 1922, prawo do znaku towarowego (...) (...), prawo do wszelkich innych tradycyjnych emblematów, symboli i barw niebiesko – białych klubu (...), choćby były w trakcie rejestracji lub nie były zarejestrowane w ogóle w Urzędzie Patentowym RP ale są powszechnie znane, kojarzone z klubem lub używane jako własność klubu, prawo do nieograniczonego w czasie posługiwania się przez kupującego i jego następców prawnych, zdobytymi przez sprzedawcę tytułami Mistrza Polski, zdobywcy Pucharu Polski, zdobywcy Superpucharu Polski i innych trofeów klubu, prawo do gry w II lidze piłki nożnej mężczyzn i prawo do oficjalnej klubowej domeny internetowej (...)

Uchwałą nr 1 zgromadzenia wspólników z dnia 20 września 2006r. do tworzonej spółki (...) S.A. wartości niematerialne i prawne, będące przedmiotem umowy z dnia 6 maja 2006r., tytułem aportu wniosła spółka (...) z siedzibą w N., na Cyprze.

Rację ma zatem odwołujący, że nabycie przez (...) S.A. majątku wcześniej należącego do Stowarzyszenia (...) nie było nabyciem w rozumieniu art. 112 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Prawa majątkowe i niemajątkowe, będące przedmiotem umowy z dnia 6 maja 2006r. faktycznie weszły do majątku (...) S.A. tyle, że nie w drodze nabycia majątku od Stowarzyszenia (...) S.A. lecz od osoby trzeciej ((...)) (k. 670 akt sądowych). Wartości niematerialne i prawne stanowiące składniki majątku (...) zostały przejęte przez (...)S.A. – lecz nie w drodze nabycia. Nabycie majątku od osoby trzeciej nie przenosi jej odpowiedzialności na nabywcę (por. Andrzej Huchla, Komentarz do art. 112 ustawy – Ordynacja podatkowa).

Organ rentowy wywodzi, że zawodnicy – będący do końca czerwca 2006r. zawodnikami (...) a od dnia 1 lipca 2006r. – występujący w(...) S.A. zostali – jako składniki majątkowe – przejęci w drodze transferu przez (...) S.A.

Odnosząc się do zarzutu apelacji, by umowa z dnia 19 czerwca 2006r. podpisana między (...) S.A. a Stowarzyszeniem (...) była faktycznie umową transferową i – jak tego chce apelujący - istniała w niej podstawa zastosowania art. 112 ustawy – Ordynacja podatkowa, stwierdzić należy, że rozumowanie organu rentowego jest błędne.

Zainteresowani zawodnicy: B. B., A. C., P. R., M. S. (1), K. S., M. W. (1) i Z. Z. do końca czerwca 2006r. występowali w (...) Klubie (...). Z dniem 30 czerwca 2006r. zawodnicy rozwiązali kontrakty łączące ich z (...) a na mocy odrębnych porozumień z dat: 16, 19 i 30 maja 2006r. zostali pozyskani przez (...) S.A. jako zawodnicy wolni..

Umową z dnia 19 czerwca 2006r. (...) i (...) S.A. zobowiązał się zapłacić 5.612.000 zł brutto tytułem rekompensaty za rozwiązanie przez (...) kontraktów o profesjonalne uprawianie piłki nożnej z B. B., A. C., P. R., M. S. (1), K. S., M. W. (1) i Z. Z.,

Dopuszczalne było zatem podpisanie przez tych zawodników – jako zawodników wolnych – umów z (...) od dnia 1 lipca 2006r. Podobnie umowy o zawodowe uprawianie piłki nożnej – już z innymi klubami – podpisywali pozostali zawodnicy, którzy rozwiązywali dotychczasowy kontrakt z (...).

Jak zasadnie ustalił Sąd I instancji, (...) S.A. nigdy nie otrzymał kart zawodniczych wymienionych piłkarzy.

Zgodnie z art. 1 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o sporcie kwalifikowanym (Dz. U. z 2005r., nr 155, poz. 1298 z późn. zm.), obowiązującej w dacie wydania zaskarżonej decyzji, uprawianie sportu kwalifikowanego odbywa się zgodnie z przepisami ustawy, postanowieniami statutów i regulaminów związków sportowych, polskich związków sportowych oraz międzynarodowych organizacji sportowych.

Stosownie do art. 12 ust. 1 pkt. 7 powołanej ustawy, do zadań polskiego związku sportowego należy określanie warunków i trybu zmiany przynależności zawodnika do klubu sportowego w danej dyscyplinie sportu.

Kwestię tę reguluje uchwała Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej z dnia 29 czerwca 1992r. w sprawie statusu polskich piłkarzy i uchwała nr II /12 z dnia 19 maja 2002r. regulująca stosunki pomiędzy klubem sportowym a zawodnikiem profesjonalnym. Przepisy Zarządu PPZPN nie mogą być sprzeczne z przepisami tworzonymi przez Federation Internationale de Football Association (FIFA).

Zgodnie z § 34 uchwały PZPN z dnia 29 czerwca 1992r. transfer (zmiana przynależności klubowej) zawodnika piłki nożnej może mieć charakter definitywny lub czasowy. Stosownie do § 34 ust. 3 uchwały klubowi odstępującemu przysługuje ekwiwalent za wyszkolenie i rozwój zawodnika:

1. który nie ukończył 23 roku życia, bez względu na jego status,
2. który zmienia barwy klubowe w trakcie obowiązywania umowy z klubem odstępującym.

Zawodnicy, którzy od 1 lipca 2006r. występowali w (...) S.A. nie zmienili barw klubowych w trakcie obowiązywania umowy z poprzednim klubem. Podpisując umowę z (...) S. A. zawodnicy byli już zawodnikami wolnymi, niezwiązanymi umową z klubem (...). Zawodnicy: B. B., A. C., P. R., M. S. (1), K. S., M. W. (1) i Z. Z. zmienili barwy klubowe na podstawie dwóch odrębnych umów – rozwiązującej dotychczasową umowę z (...) i porozumienia z (...) S.A.

W ocenie Sądu I instancji, nie tyle istotna jest kwestia oceny charakteru prawnego umów w wykonaniu których zawodnicy zmienili barwy klubowe lecz skutki prawne tych umów w kontekście zastosowania art. 112 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Bezsporne jest, że wartość kontraktu zawodnika z klubem oraz inkorporowanych w nim praw (usług świadczonych przez zawodnika na rzecz klubu) stanowi majątek związany z prowadzoną przez klub działalnością gospodarczą

wpisany jako element aktywa trwałego. Umowa transferu – jak stwierdził sąd I instancji - jest umową nienazwaną, do której stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zleceni. Klub pozyskujący dokonuje zapłaty odszkodowania na rzecz klubu odstępującego w związku z uszczupleniem majątku klubu odstępującego jaki pojawia się w sytuacji rozwiązania kontraktu z zawodnikiem.

Warunkiem zastosowania w niniejszej sprawie art. 112 ustawy – Ordynacja podatkowa jest ustalenie nabycia przez (...) S.A. składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą (o określonej wartości).

Tymczasem kontrakt o profesjonalnie uprawianie piłki nożnej i ewentualna umowa transferu nie tworzą z osoby zawodnika składnika majątku klubu. Na mocy umowy transferowej kluby nie Przenoszą żadnych praw a jedynie następuje zmiana przynależności klubowej. Ani (...) ani (...) S.A. nie byli właścicielami zawodników, gdyż osoby fizyczne nie mogą być przedmiotem własności. Odwołująca Spółka jest związana z zawodnikami kontraktami o profesjonalne uprawianie piłki nożnej na mocy których zobowiązana jest do zapłaty zawodnikom wynagrodzenia i w zamian może żądać od zawodnika by ten przez ustalony w kontrakcie czas świadczył na rzecz klubu usługi sportowca. Jeżeli zawodnik chce zwolnić się z obowiązku świadczenia usług na rzecz (...) S.A. nie musi „kupować” swojej karty, która nie inkorporuje – jak wywodzi organ rentowy praw majątkowych i niemajątkowych, lecz jest rodzajem legitymacji.

W konsekwencji (...)S.A. nabył prawo do gry zawodników B. B., A. P. (2) R., M. S. (1), K. S., M. W. (1) i Z. Z. na mocy porozumień, które weszły w życie z chwilą gdy zawodnicy ci stali się zawodnikami wolnymi – niezwiązanymi kontraktem z klubem (...).

Bezzasadne pozostają twierdzenia apelacji, by odwołująca spółka ponosiła odpowiedzialność za zaległości składkowe o których mowa w zaskarżonej decyzji jako nabywca składników majątku podatnika – (...) Klubu (...) – w oparciu o treść art. 112 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Organ rentowy nie wykazał bowiem, by odwołująca spółka nabyła od (...) jej składniki majątku związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację, o czym orzekł w punkcie 1 sentencji niniejszego wyroku.

Rozstrzygając w punkcie 2 wyroku o kosztach zastępstwa procesowego za II instancję Sąd Apelacyjny kierował się treścią art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. Rozstrzygając w punkcie 2 wyroku o kosztach zastępstwa procesowego za II instancję Sąd Apelacyjny kierował się treścią art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002r., nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

SSA Ewa Cyran SSA Marek Borkiewicz SSA Hanna Hańczewska-Pawłowska